

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.173/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (tartózkodási helye: cím2)

A felperes képviselője:

dr. Mihály Rita pártfogó ügyvéd (Cím5)

Az alperes:

Alperes1 (Cím1)

Az alperes képviselője:

Kuzsnerné dr. Bereczi Éva ügyvéd (cím6)

A per tárgya:

sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék, 4.P.20.380/2024/19. sorszám

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 20. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a feljegyzett eljárási illeték összege, melyet az állam visel, 269.000 (kettőszázhatvankilencezer) forint.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 280.000 (kettőszáznyolcvanezer) forint másodfokú perkölséget.

A feljegyzett 448.000 (négy száznegyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

A pártfogó ügyvédi díj viselése a felperes terhére esik.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Börtön1 orvos1-szal, mint a Alperes1 (jelen per alperese) személyes közreműködőjével személyes közreműködési szerződést kötött 2017. augusztus 1. napján. Ebben a szerződésben a bv. intézet, mint a 025457 számú működési engedély alapján jogosult egészségügyi szolgáltató megbízta a személyes közreműködőt a rendvédelmi dolgozók, fogvatartottak számára általános szemészet biztosításában való közreműködésre. A szerződés 2021. október 13. napján kelt, 2. számú módosítása értelmében a szerződő felek kötelmi jogviszonyukat 2024. október 31. napjáig tartó határozott időre hozták létre. A személyes közreműködő orvos1 szemész szakorvos, aki az 1994. november 7. napján kiállított bizonyítvány tanúsága szerint a szemorvos kontaktológus vizsgát tett.

[2] A felperes szabadságvesztés büntetését a Börtön1ben töltötte 2022. évben. A felperes nagy fokú rövidlátásban szenved, a nála korábban fellépő különböző szemészeti egészségügyi problémák kezelését részben a Kórház1 szemészeti szakrendelésén kezelték. Az egészségügyi problémái miatt hasonló tényállás mellett, de más időpontok miatt keresetet nyújtott be a Kórház1, illetve a büntetés-végrehajtási intézet ellen is.

[3] A 2022. február 7. napján a felperes szemészeti vizsgálatára került sor a Kórház1 szemészeti szakrendelésén. Ezt követően a felperes ismételt szemészeti problémái miatt jelentkezett a büntetés-végrehajtásnál, majd 2022. június 3. napján beszállításra került a szemészeti vizsgálatra, ahol a személyes közreműködést vállaló orvos1 szemész főorvos, kontaktlencse specialista megvizsgálta, és szemészeti leletet állított ki. Megállapításra került, hogy a kontaktlencse tekintetében túlhordás történt, ezért az orvos kérte a hordás felfüggesztését, a felperes részére szemüveget írt fel, illetve az új kontaktlencsét megrendelte, de ekkor már a felperes nem tartózkodott a börtön1i intézetben, hanem átszállításra került a börtön2 intézetbe, így az érintett személyes közreműködő az időközben megérkezett kontaktlencsét a részére megküldte, melyet a felperes átvett 2022. szeptember 19. napján. A

felperes a felírt szemüveget nem váltotta ki, illetve a megváltozott elhelyezés miatt az érintett személyes közreműködő már nem vett részt a kontaktlencse behelyezésében.

[4] szakértő1 igazságügyi orvosszakértő a rendelkezésre álló adatokat megvizsgálta, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes, illetve a személyes közreműködő a szakma szabályainak megfelelően járt el, az orvosi protokollt teljeskörűen betartotta, illetve rögzítette azt, hogy a 2022. február 7. napja, mint vizsgálat időpontját követően 2022. június 3. napjáig semmiféle változás nem következett be a felperes egészségi állapota tekintetében. Rögzítette a szakértői vélemény, hogy amennyiben lehetséges, adott esetben műtéti beavatkozásra is sor kerülhet.

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az egészséghez fűződő személyiségi jogát, és kérte az alperes marasztalását 5.000.000 forint sérelemdíjban és annak járulékaiban. Az alperes jogellenes magatartásaként a vizsgálatának késedelmes elvégzésére hivatkozott, továbbá arra, hogy az alperes nem rendelkezett megfelelő eszközparkkal, illetve végzettséggel, végül olyan kontaktlencsét írt fel, mely használatra alkalmatlan volt, emiatt a látásában jelentős romlás következett be.

[6] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását, illetve perköltségben való marasztalását kérte. Előadta, hogy a szakma szabályainak megfelelően járt el, megfelelő orvosi végzettséggel rendelkezett a személyes közreműködő. Utalt arra is, hogy a felperes a felírt szemüveget nem váltotta ki, nem volt együttműködő, illetve, hogy beszerzésre került az új kontaktlencse, melyet a felperes részére megküldött. Az érdemi ellenkérelem mellett kérte a peres eljárás felfüggesztését a Kórház1, illetve a Börtön1 Intézet elleni perekre tekintettel (P.20.094/2023., P.2.0.264/2023.).

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 250.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt kereseti illetéket, valamint az állam által előlegezett szakértői díjat az állam viseli, továbbá, hogy a felperes teljes egészében pervesztes lett, a pártfogó ügyvédi díjat a felperes köteles viselni.

[8] Az elsőfokú bíróság vizsgálta az alperes kártérítési felelősségét, kiemelte a Ptk. 2:43. § a) pontját, a Ptk. 2:51. §, 2:52. § és 2:53. §-okat. Megállapította, hogy az alperes károkozó magatartást nem tanúsított, melyet a rendelkezésre álló adatok, valamint az orvosszakértői vélemény is teljes egészében alátámasztott. Az alperes, illetve a személyes közreműködő az orvosi protokoll valamennyi szabályát betartotta, sőt, gondoskodott új kontaktlencse beszerzéséről, azonban a felperes közreműködő magatartást nem tanúsított, így a felírt szemüveget sem váltotta ki. Ugyanígy a szakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható, hogy a két orvosi vizsgálat között változás, illetve hátrányos változás a felperesi előadással ellentétben nem történt meg. Ezen indokolásra tekintettel a bíróság a felperes keresetét ténybeli és jogi alapok hiányában elutasította.

[9] Az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy a más alperesekkel szembeni perekre figyelemmel az eljárás felfüggesztését nem tartott alaposnak. A felperes önálló tényállás alapján más alperesekkel szemben ugyanígy sérelemdíj megfizetése iránt terjesztett elő keresetlevelet, a más alperesek önálló felelősségének megállapítását kérte eltérő

időpontokban, így ezen eljárások jelen peres alperes vonatkozásában előkérdésnek nem minősülnek.

[10] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes fellebbezést jelentett be, melyben annak megváltoztatását és a felperes kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát kérte. Kérte továbbá az alperes perköltség megfizetésére kötelezését.

[11] A felperes álláspontja szerint sérelem érte, ugyanis az alperes a felperes egészségi állapotához nem igazodó, szakmailag nem megfelelő ellátást nyújtott, ami a jogsértés tényére és súlyára tekintettel alapot ad az egészséghez fűződő jog sérelmének megállapítására és sérelemdíj megítélésére. A sérelemdíj összegszerűségét a felperes folyamatos látásromlása, a munkaképesség elvesztése, iskolai tanulásban való részvétel akadályoztatottsága, és az életminőség jelentős csökkenése indokolja.

[12] Tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesnél nem állapítható meg egészségromlás. A felperes látása a vizsgálatot követően is tovább romlott, melyet a 21 dioptriás kontaktlencse viselésének szükségessége és az a tény is alátámasztja, hogy sem olvasni, sem írni nem tudott a felperes a lencsék viselése közben. Nem vette figyelembe a bíróság, hogy a felperes fogvatartottként nem választhatta meg a számára megfelelő szakorvost, így kiszolgáltatott helyzetbe került. A szabad orvosválasztás joga ugyanakkor a Btv. 121. § (1) bekezdés e) pontja alapján a szabadságvesztés során a fogvatartott szünetelő joga.

[13] Helytelennek minősítette az elsőfokú bíróság azon következtetését, hogy a felperes látásromlása független az alperes magatartásától. Ellentmond ugyanis a felperes 2024. január 16. napján kelt hiánypótlásban és a 2024. június 4. napján kelt válasziratban előadottaknak. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy bár a felperes részéről elmaradt bizonyos együttműködés (a szemüveg kiváltása), ennek oka azonban az egészségügyi probléma, azaz a nem megfelelő kontaktlencse előírása, a rossz látása, látásának folyamatos romlása.

[14] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Hangsúlyozta az alperes az ellenkérelmében már előadottakat, miszerint a büntetésvégrehajtási szervek is közigazgatási feladatot látnak el, melynek során közvetlenül alkalmazhatnak állami kényszerintézkedéseket. Ebből következően a civil közigazgatástól eltérő, speciális felépítéssel és függelmi viszonyokkal rendelkeznek. A büntetés-végrehajtási szervek a fogvatartottak őrizetét, nevelését, ellátását is hivatott szolgálni.

[15] Az alperes részéről nem történt semmilyen felróható magatartás, nem sértette meg a felperes egészséghez fűződő személyiségi jogát, ezért a felperes sérelemdíj iránti keresete nem megalapozott. Az alperes az egészségügyi szolgáltatás során betartotta az Eütv. 77. § (3) bekezdésébe foglaltakat, vagyis az ellátásban részt vevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai szabályokat és irányelveket betartva járt el. A megfelelő, szükséges és a felperes számára kifizethető kontaktlencsét rendelte meg és megfelelően tájékoztatta a felperest az állapotáról. Mindezeket az igazságügyi orvosszakértői vélemények is alátámasztják. A felperes keresetében egyébként nem hivatkozik olyan bizonyítékra, mely

igazolná, hogy az alperes közreműködő orvosa ellátása miatt romlott a látása, egészséghez való jogát megsértette és megalapozott a sérelemdíj iránti igénye.

[16] Az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést nem követett el, a bizonyítékokat jogszerűen mérlegelte, megalapozott tényállást állapított meg, döntését egyértelműen indokolta.

[17] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[18] Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, és a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg. A döntésével és indokaival az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[19] A peres eljárás során kétséget kizáró bizonyítást nyert, hogy az alperes nevében a szemészeti ellátás keretében eljáró személyes közreműködő orvos1 szemész szakorvos, aki kontaktológus vizsgálával is rendelkezik. Alaptalanul hivatkozott ezért a felperes az elsőfokú eljárás során és most a fellebbezésében is arra, hogy alkalmatlan személy, alkalmatlan eszközökkel vizsgálta meg. A felperes vizsgálatára a jogszabályi rendelkezések betartásával, a szakma szabályainak megfelelően került sor. Ugyanez mondható el a doktornő által előírt terápia kapcsán is. Alátámasztják mindezt egyrészt a felperes korábbi, 2022. február 7-i vizsgálata során történt megállapítások, melyek egybe vágnak a 2022. június 3. napján, azaz a jelen peres eljárás tárgyát képező vizsgálat eredményével. Másrészt a jelen peres eljárásba kirendelt igazságügyi orvosszakértő felperes által sem sérelmezett szakvéleményében is arra a következtetésre jutott, hogy az alperes, illetve a személyes közreműködő a szakmai protokoll szabályait mind a vizsgálat során, mind az általa alkalmazott intézkedések során betartotta.

[20] Mindezekből következően okszerűen vont le az elsőfokú bíróság a következtetést, hogy az alperesnek a felperesnél esetlegesen fennálló szemészeti állapotromlásért felelőssége nem állapítható meg. Hangsúlyozandó, hogy az alperes személyes közreműködője gondoskodott új kontaktlencse beszerzéséről, illetve szemüveget írt fel a felperes részére, aki azonban a felírt szemüveget nem váltotta ki.

[21] A felperes fellebbezésében sem hivatkozott olyan konkrét tényre vagy körülményre, mely a keresete jogalapjának fennállását alátámasztaná, ezért az ítéltábla – tárgyaláson kívül eljárva - az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] Észlelte ugyanakkor az ítéltábla a rendelkezésre álló iratok alapján, hogy az elsőfokú eljárás során a feljegyzett illeték összege tévesen került meghatározásra.

[23] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdése a)-e) pontjaiban foglalt igények egymással és a Ptk. 2:52. §-a szerinti sérelemdíjjal együtt érvényesítve a Pp. 173. § (1) bekezdése alapján valódi tárgyi keresethalmazatot alkotnak, figyelemmel a háromtagú pertárgy fogalomra (tényállítási, jogállítási, kérelem).

[24] A Pp. 21. § (1) és (5) bekezdései értelmében a per tárgyának értéke a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke. Ha egy vagy több fél a perben több követelést, illetve jogot érvényesít, a pertárgy értékének számításakor ezeket össze kell adni. Szemben a korábbi szabályozással, az Országgyűlés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdését (a továbbiakban: Itv.) módosító 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-ával hozta összhangba. Az illeték alapját tehát – az Itv. 40. § (1) bekezdésére is tekintettel – az egyes önálló keresetek pertárgy értékei egybeszámításával kell meghatározni. Mivel a felperes a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontjára, valamint a Ptk. 2:52. §-ra alapítottan terjesztett elő keresetet, az Itv. 39. § (1) bekezdése, valamint (3) bekezdésének b) és c) pontjai értelmében az illeték alapja 5.000.000 forint (sérelemdíj) + 600.000 forint (megállapítási kereset) = 5.600.000 forint. Így az illeték alapja összességében mindkét fokú eljárásban 5.600.000 forint, azaz a feljegyzett kereseti illeték 336.000 forint, fellebbezési illeték pedig 448.000 forint [Itv. 46. § (1) bekezdése].

[25] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem, és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. Ezért az ítéltábla – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdésére hivatkozással – a feljegyzett és az állam terhén maradó kereseti illeték összegét 336.000 forintban, míg a fellebbezési illeték összegét 448.000 forintban határozta meg.

[26] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült költségeket. Az ítéltábla a pertárgyérték alapulvételével, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés és a 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján, 280.000 forintban határozta meg az alperes ügyvédi munkadíját és kötelezte a pervesztes felperest annak megfizetésére.

[27] A feljegyzett fellebbezési illeték a felperes személyes költségmentessége folytán az állam terhén marad. [Pp. 102. § (6) bekezdés]

[28] A felperes pártfogú ügyvédjének díját illetően a Pp. 101. (3) bekezdése alapján rendelkezett az ítéltábla arról, hogy viselésére a pervesztes felperes köteles.

Győr, 2025. november 11.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke/előadó bíró

bíró

bíró